

Bästa kongressdeltagare,

Välkommen till Pedersörenejden! Ni befinner nu er i landskapet Österbotten, det enda landskap i Finland där andelen svenskspråkiga är större än andelen finskspråkiga. Finland är som bekant ett land med två nationalspråk, finska och svenska. Fram till 1809 då Sverige förlorade rikets östra delar till Ryssland i krig så var Finland en del av Sverige. Vi svenskspråkiga som bor och lever här har alltså inte emigrerat hit utan bott här lika länge som det funnits bebyggelse här. Som kuriosa kan jag nämna att de svenskspråkiga i Finland idag utgör cirka 5 procent av landets befolkning men av de finländska jordbrukarna är andelen svenskspråkiga ungefär 10 procent. Förklaringen till det är att de svenskspråkiga är bosatta längs med Finlands kuster som är och har varit med våra mått mätt bördiga jordbruksområden.

Landskapet Österbotten stäcker sig från Kronoby i norr till Kristinestad i söder, en sträcka på cirka 250 km. Det som kännetecknar vårt landskap är att det är mycket internationellt inriktat och att exportindustrin är starkare än någon annanstans i Finland. Det kan nämnas att exporten från Österbotten ensam är större än från de fem svagaste landskapen i vårt land sammanlagt. Österbotten har en positiv befolkningstillväxt och en låg arbetslöshet. Orsakerna är historiska; som kustbefolkning har vi idkat sjöfart och rest runt världen och tagit med oss nya intryck utifrån. Närheten till Sverige och det gemensamma språket har naturligtvis också bidragit. En tredje orsak är att det i Österbotten funnits väldigt få herrgårdar och bruk. Bondebefolkningen har alltså varit helt beroende av att själva skapa sina arbetsplatser och hitta sin försörjning eller så har man varit tvungen att emigrera. Runt sekelskiftet 18-1900 emigrerade runt 350 000 finländare till Amerika. Många återvände och tog med sig nymodigheter som tomatodling under glas och pälsdjursuppfödning, båda viktiga näringsgrenar i dagens Österbotten.

Här finns en mycket varierande jordbruksproduktion. I Kristinestad, den sydligaste kommunen i vårt landskap så produceras nästan 40 procent av Finlands potatis. I nästa kommun norrut, Närpes, dominerar växthusen. Närpesborna står för över 70 procent av

Finlands tomatproduktion och för över hälften av vår gurkproduktion. I Malax och Korsholm är växtodlingen stark och här produceras bland annat mycket brödsäd. Där är också svinproduktionen stor och den växer ytterligare när man kommer upp till Vörå och Nykarleby. Här i Pedersörenejden och i Kronoby dominerar mjölk- och nötköttsproduktionen. Vår grannstad i norr, Karleby, är den kommun i Finland där det produceras allra mest mjölk i hela landet. Karleby hör till ett annat landskap, Mellersta Österbotten, men räknas av historiska och kulturella skäl till det som vi kallar Svenska Österbotten. Det innebär att en stor del av Karlebyjordbrukarna hör till Österbottens svenska producentförbund, ÖSP, och köper sina rådgivningstjänster från Österbottens svenska lantbrukssällskap som är en del av ProAgria-rådgivningsorganisationen. Också i avels- och seminsammanhang har Karleby alltid hört ihop med Österbotten. Vi befinner oss alltså i ett av Finlands absolut viktigaste mjölkproduktionsområden. NÖK gjorde rätt val när ni beslöt att förlägga er kongress hit.

Bästa publik,

Finland är det land i EU som är allra mest beroende av mjölkproduktionen. Över fyrtio procent av det finländska jordbrukets försäljningsintäkter kommer från mjölken. Räkna man till den nötköttsproduktion som kommer från kalvar från mjölkbesättningar är man uppe i över hälften av hela vår jordbruksproduktion. Det är alltså ingen överdrift att hävda att Finlands jordbruk står och faller med mjölken. Vi har friska kor, en mycket hög mjölk kvalitet och en egen stark förädlingsindustri. Men vi har också en mycket hög kostnadsnivå på grund av klimatologiska, strukturella och samhällseliga skäl.

De finländska mjölkproducenterna producerar ungefär lika mycket mjölk som finländarna konsumerar men handeln över gränserna är ändå betydande. Över hälften av den ost finländarna äter är importerad och det betyder att vi exporterar i samma mån. Därför har de finländska mjölkbönderna drabbats ytterst hårt av två politiska beslut de senaste åren; nämligen slopandet av mjölkkvoterna i EU och Rysslands beslut att stänga sina gränser för livsmedelsimport som ett svar på EU:s handelssanktioner efter Rysslands invasion av Krim. Vi talar om ett bortfall i intäkter på årsnivå på över 200 miljoner euro endast för mjölken, eller en prissänkning på nästan 10 cent per liter.

Mina damer och herrar,

Vi har alltså en situation idag där många mjölkgårdar gör förlustresultat och tvingas att öka sin lånebörda för att kunna fortsätta driften. Situationen är akut och vi kräver att både staten och EU tar sitt ansvar för den uppkomna situationen och inte låter en enskild yrkeskår stå som betalare för stormaktspolitik. Mjölkbönderna är medvetna om att det inte går att kompensera låga marknadspriser med stöd, men ett minimikrav är att hjälpa gårdarna över den djupaste svackan. Vi talar ändå om moderneringen, den som alla andra näringsgrenar och företagsverksamhet vilar på.

Utan syre lever människan någon minut, utan vatten någon dag och utan mat bara någon vecka. Efter det är det slut. Detta faktum innebär att jordbruket är den viktigaste näringsgrenen som finns och utan jordbruk finns det ingen möjlighet att försörja jordens växande befolkning. Bondens yrke är alltså världens viktigaste yrke. Var stolta över det!

Jag önskar er en bra kongress, informativa och intressanta anföranden och föredrag och goda diskussioner som ingjuter framtidstro. Välkommen till Österbotten!

Mats Nylund, riksdagsledamot, SFP